

پیکه وه کۆ ببنه وه له سه ر خوار دنه که تان، و ناوی خودای له سه ر بهینن؛ بوئه وهی به ره که ت به ئیوه به خشریت تییدا

له وه حشی کوری حه ربه وه -ره زای خوی لیبت- ده لیت: (هه ندیک له هاوه لان) ووتیان: ئهی پیغه مبه ری خودا، ئیمه خوار دن ده خوین به لام تیر نابین؟ ئه ویش فه رمووی: «له وه یه ئیوه به جیا خوار دن بخوون؟» ووتیان: به لئ، فه رمووی: «پیکه وه کۆ ببنه وه له سه ر خوار دنه که تان، و ناوی خودای له سه ر بهینن؛ بوئه وهی به ره که ت به ئیوه به خشریت تییدا».

[حه سن - باش] [(أبو داود وابن ماجه وأحمد) ربوایه تیان کردووه]

هه ندیک له هاوه لان پرسیاریان له پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-، ووتیان: ئیمه خوار دن ده خوین به لام تیر نابین؟ پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- فه رمووی: له وه یه له کاتی خوار دندا جیا ببنه وه؛ وه ره که سیکتان به ته نها خوار دن بخوات؟ ووتیان: به لئ. فه رمووی: هه مووتان پیکه وه کۆ ببنه وه و خوار دن بخوون وله یه کتر جیا مه ببنه وه، و ناوی خودا بهینن له کاتی خوار دندا ئه مبه ر به ووتنی: (بسم الله)؛ بوئه وهی به ره که ت به ئیوه به خشریت تییدا و تیریش بین.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/4212>

